

L'Anna amb epilèpsia

Hi havia una vegada una noia que es deia Anna, una professora que es deia Amanda i finalment un director que es deia Ferran.

L'Anna era tranquil·la i molt amistosa, tenia 9 anys, però estava a punt per fer-ne 10. La profe era molt rabiuda i sempre cridava a tothom, ella tenia 47 anys. El director era molt amable i molt trempat; tenia 52 anys.

L'Anna patia epilèpsia i quan la cridaven o li deien que mirés, no hi veia ni hi sentia. L'Amanda, com que no sabia el que estava passant, la va portar al director Ferran i aquest li va demanar a l'Anna què li passava, però com que no hi sentia no el va poder contestar. Va decidir trucar a la seva família i li van explicar que l'Anna no estava bé, però que no sabien què tenia.

Els pares de l'Anna van anar a l'escola i se la van emportar a l'hospital on els van dir que pensaven que podia tenir epilèpsia. Van explicar-li a la nena, amb llengua de signes, que s'havia de fer una prova d'epilèpsia. L'Anna va preguntar si li molestaria.

- No filla, no et molestarà, tranquil·la.

- Mama, no vull fer-m'ho!

- S'ha de fer Anna.

Quan va tornar a l'habitació, l'Anna va dir:

- Mama, no m'ha fet res de mal, tenies molta raó.

Van tornar a casa i just aquell mateix dia els van avisar que havia sortit un positiu a la seva classe i van instal·lar-se el Catsalut, però resulta que era diumenge i totes les farmàcies estaven tancades; com ho podien fer per fer-se un **TAR**? Doncs van anar a Prats a fer-se el **TAR** perquè era l'únic lloc on van trobar una farmàcia de guàrdia. Quan van ser-hi, resulta que l'Anna no havia vist mai una farmàcia per dins i va ser com un privilegi entrar-hi. Va arribar el moment de fer-se el TAR, després d'haver omplert quatre mil fulls. Van entrar a la sala i la nena es va espantar, no se la volia fer, però el metge li va dir que feia menys mal que un supositori i la va convèncer.

Conte explicat, l'Anna ja ha acabat.